

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.499 van 29 juni 2000
in de zaak A. 90.644/XII-2551.**

In zake : Jean-Marie LAMBIN,
wonende te ZOERSEL,
De Hulsten 111

tegen :

1. de burgemeester van de stad ANTWERPEN,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jean-Marie LAMBIN op 31 maart 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- het besluit van 22 november 1999 van de burgemeester van de stad Antwerpen waarbij hij tuchtrechtelijk voor de duur van 1 maand wordt geschorst
- het besluit van 4 februari 2000 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden waarbij het besluit van de burgemeester wordt goedgekeurd;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.R. DE SMET, die loco advocaat F. IMPENS verschijnt voor verzoeker, van advocaat Chr. COEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker Jean-Marie LAMBIN, hoofdinspecteur van politie bij de stad Antwerpen, wordt voor bepaalde feiten uit de nacht van 23 en 24 september 1997, waarom-trent de procureur des Konings na onderzoek besloten heeft geen strafrechtelijke vervolging op te starten, op 22 november 1999 door de burgemeester van Antwerpen tuchtrechtelijk gestraft met een schoring voor de duur van 1 maand.

Het tuchtstrafbesluit wordt bij brief van 26 november 1999 aan verzoeker ter kennis gebracht. Het vormt het eerste voorwerp van de onderhavige vordering.

1.2. Op beroep van verzoeker, ingesteld op 9 december 1999, keurt de gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden op 4 februari 2000 het tuchtstrafbesluit van de burgemeester goed. Het goedkeuringsbesluit vormt het tweede voorwerp van de onderhavige vordering;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat betreft het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat uit het verzoekschrift volgende argumentatie kan worden gedistilleerd: verzoeker heeft, met het oog een bevordering die toen aan de orde was, in juni 1998 een negatief advies gekregen wegens de toen in onderzoek zijnde klachten tegen hem en hij heeft sindsdien ook geen bevordering meer gekregen; zijn promotiekansen zijn nu tot nul herleid en alleen een schorsing van de hier bestreden tuchtstraf kan hem nog helpen bij de uitbouw van zijn verdere carrière;

3.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij opmerkt dat verzoeker geen concrete uiteenzetting geeft van enig moeilijk te herstellen ernstig nadeel, terwijl algemene beweringen of summiere uiteenzettingen niet volstaan;

3.3. Overwegende dat verzoeker, die niet betwist dat het bestreden besluit uitvoering gekregen heeft, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ontwaart in het

feit dat de tegen hem geformuleerde verwijten eraan in de weg hebben gestaan dat hij in 1998 bevorderd werd en dat de tuchtstraf hem promotiekansen ontnemt;

Overwegende dat een tuchtstraf die dagtekent van na een bepaald bevorderingsbesluit onmogelijk dat besluit kan beïnvloed hebben; dat het nadeel veroorzaakt door het feit dat het bestuur, bij het treffen van een benoemingsbesluit, rekening houdt met nog niet bestraft feiten die op dat ogenblik als een misdraging worden aangemerkt, niet goedge maakt kan worden door de schorsing van het tuchtstrafbesluit dat pas na het benoemingsbesluit totstandkomt;

Overwegende dat de mogelijkheid dat de verwerende partij bij het treffen van toekomstige bevorderingsbeslissingen de hier bestreden tuchtstraf als een negatief element aan verzoeker zal aanrekenen, een toekomstig nadeel betreft; dat verzoeker geen concrete aanwijzingen verstrekt over de bevorderingsbeslissingen die hij aldus voor zich ziet opdoemen en dat, in ieder geval, dat nadeel slechts kan ontstaan na het treffen van nieuwe administratieve beslissingen waartegen beroep mogelijk is;

Overwegende dat verzoeker het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantoot; dat de vordering om die reden verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 2000, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

A. VANDENDRIESSCHE.